

Dialog Ferrari — Palfai, într-o pauză a conștăturii antrenorilor noștri.

Foto: A. NEAGU

OPINII ALE UNOR ANTRENORI STRĂINI

Convorbire cu oaspeții noștri
G. Boulogne, G. Ferrari și I. Palfai

Tradiționala întâlnire a antrenorilor noștri înaintea începerii campionatului a avut în acest an un caracter deosebit. Federația Română de Fotbal a apreciat eficiența unui curs „post-World Cup 1966”, în care tuturor antrenorilor noștri s-a li se aducă la cunoștință noutățile de ultimă oră din fotbalul internațional. În acest scop, în afara tehnicienilor noștri prezenți la C. M. din Anglia, au fost invitați și trei specialiști din străinătate: Georges Boulogne — instructorul principal tehnic al Federației Franceze de Fotbal, Giovanni Ferrari — consilier federal al forului de specialitate din Roma și profesorul Ianos Palfai, cunoscut teoretician al fotbalului maghiar.

Prezentind antrenorilor noștri idei noi din fotbalul european, ca și cele mai moderne metode de antrenament, colocviul antrenorilor străini cu antrenorii noștri, s-a bucurat de un real interes.

Profund de o „fereastră” în programul lor de lucru, am avut o convorbire cu cei trei specialiști străini.

Cel mai volubil s-a arătat Ferrari — debit debordant, colorat cu explozii temperamentale, spontaneitate specific latină în „schimbarea direcției” discuției — care a pus deseori în dificultate pe ceilalți doi antrenori ca și pe semnatarul acestor rânduri. Fost component al „Squadrei Azzura”, participantă la campionatele mondiale — edițiile 1934 și 1938 — Ferrari a atacat frontal foarte controversata temă a nivelului tehnic al campionatelor mondiale din Anglia, tranșind net paralela C.M. '34, '38 — '66. „Latura tehnică și spectaculară era — pe vremea mea — fără discuție, deasupra celor recent văzute în țara lui Bobby Moore”.

Cu un flegm foarte... britanic, Georges Boulogne are o replică extrasă parcă din Shaw: „Să joci fotbal în regim de 40 km/oră înseamnă cu totul altceva decât fotbalul jucat la 10 km/oră”. Apoi plusează: „Judecând, în consecință, dotarea individuală tehnică a jucătorilor văzuți în Anglia, a-jungi la o concluzie care se impune: ca să rezisti foarte onorabil ritmului sufocant din turneul final, trebuie să fii tehnician în toată accepția cuvântului”.

G. FERRARI: De spectacol să nu mai vorbim...

G. BOULOGNE: Realismul n-a fost niciodată prea spectacular...

Lansăm o „minge” în mijlocul triumfului:

— Ce părere aveți, care va fi direcția pe care o va lua dezvoltarea fotbalului după „etapa de control” a C.M.?

G. FERRARI: Chi lo sa? (Cine știe?).

G. BOULOGNE: Englezii și vest-germanii — cu o foarte bună pregătire fizică (mai ales rezistență) — au etalat individualități tehnice remarcabile: Bobby Charlton, Moore, Beckenbauer, Haller, Overath etc. Ați înțeles, desigur, că acesta este semnul viitorului.

I. PALFAI: Sud-americanii, latinii și noi am rămas până acum conservatori, neglijând în mare măsură — de dragul jocului și al tehnicii rafinate — mijloacele realiste: forța, jocul viguros cu nuanțele sale vrind-nevrind acceptate. Ne-am „jucat” de-a fotbalul. Iar atunci când echipa noastră a dat tot ceea ce trebuie să dai într-un meci de turneu final — în partida cu Brazilia — n-a mai fost în stare nu știu câte zile să recupereze consumul de energie. Fotbalul viitorului? O „logodnă” oficială între fotbalul tehnic și cel în forță.

— Fiind, într-un fel, emisari a trei participante la turneul final din Anglia, cum apreciați evoluția propriilor echipe naționale pe pământul britanic?

G. BOULOGNE: Scoțind din cursă Iugoslavia și calificându-ne pentru Londra, am realizat — deja — o performanță.

I. PALFAI: Am avut cea mai grea serie. Sintem mulțumiți de locul ocupat. Puteam realiza totuși mai mult dacă aveam alți portari.

G. FERRARI: Echipei „azzurilor” i-a lipsit omul-ghid. (N. N.: coordonatorul de joc). Bulgarelli — jucător de forță, cu o viziune redusă asupra cimpului de joc — era neindicat pentru acest rol. Cred că eu l-aș fi ales pe Corso.

— Judecând după văzute și auzite, ce părere aveți despre stadiul actual al fotbalului român?

G. BOULOGNE: Urmăresc de cinci ani echipele române U.E.F.A. Toate au fost valoroase. Este o garanție a viitorului. Aprecind, de asemenea, ultimele dv. rapoarte cu fotbalul european, consider, ca și toată lumea, că sunteți pe drumul bun.

G. FERRARI: Fotbalul din țara dv. are la bază un extraordinar entuziasm. Veți reuși să vă afirmați definitiv părăsind orice complex în fața echipelor mari, încercându-vă forțele cu toți.

I. PALFAI: Am avut ocazia să admir superclasa lui Pircáláb. Cu asemenea jucători, fotbalul din țara dv. are un viitor asigurat.

— O ultimă întrebare: „Cum v-ați simțit în mijlocul antrenorilor români?”

G. FERRARI: Profesional — ca între colegi bine pregătiți, valoroși; sentimental — ca între prieteni.

Marius POP

O „repriză” cu Pierre Schwinte

Oaspete de seamă al recentului simpozion al arbitrilor noștri, Pierre Schwinte, unul dintre cei mai remarcabili cavaleri ai fluturului de pe continent să-mi ofere o „repriză”.

Primei întrebări — absolut firești — pe care intenționeam să-l-o pun d-lui Schwinte, nu l-am dat glas întrucât domnia sa a anticipat-o surizător: „Vă interesează desigur — m-au întrebat foarte mulți acest lucru — care este opinia mea despre calitatea arbitrajelor la C.M. Desi sunt parte interesată, cred că nivelul, în bloc, al arbitrajelor a fost ridicat. Au existat, din păcate, și excepții care alimentează și la această oră patosul discuțiilor.

— Ce părere aveți despre arbitrajul lui Kreitlein în meciul Anglia — Argentina și despre golul 3 al finalei?

— N-am văzut meciul Anglia — Argentina, așa că nu pot aprecia calitatea arbitrajului colegului meu german. Judecând după cele auzite, cred că aici este vorba de o problemă foarte acută care se pune conducătorilor de joc de pretutindeni.

Mulți arbitri (chiar și arbitri mari) nu cunosc manifestările obișnuite ale jucătorilor din diferite părți ale globului. Sud-americanii se manifestă, obișnuie, ca la piață, anglo-saxonii sunt rezervați, latinii sunt foarte expansivi etc. Trebuie să cunoști indecupoare — aici se impune ideea schimbării de arbitri — manifestările obișnuite ale jucătorilor (care de fapt nu contravin literiei regulamentului) și apoi să fii delegat să conduci jocuri în care ai de-a face cu asemenea echipe.

Despre golul 3 al finalei? Nimeni pe lume nu poate susține azi că mingea a trecut în întregime dincolo de linia porții. Deci că a fost gol. M-a surprins că arbitrul Dienst, care era mai aproape de poartă decât tușierul Bahramov, aflat pe linia de 16 m., i-a cerut acestuia opinia care a decis dacă este gol sau nu.

— Dv. personal ați avut unele dificultăți în istoricul meci R.P.D. Coreeană — Italia sau în semifinale Anglia — Portugalia, pe care le-ați condus?

— Absolut nici una. În meciul R.P.D. Coreeană — Italia, n-am avut nici o clipă vreo problemă. Italienii au pierdut cavalereste. Cât despre jocul Anglia — Portugalia, poate vă amintiți, am fluturat primul fault în min. 26. Asta spune totul.

— Cum apreciați simpozionul colegilor dv. români?

— Foarte intelectual, ca să zic așa. Nivelul teoretic al dezbaterilor a fost de prim ordin.

M. P.

TINERI FOTBALISTI

DESPRE SPIRITUL DE SPORTIVITATE

Băieți! Jucați corect, sportiv! Cel mai bun să câștige! Aceasta este recomandarea pe care antrenorul și arbitrul o fac înainte de începerea jocului.

Vreți să câștigați un meci? Foarte bine. Dar încercați să obțineți victoria printr-o pregătire mai bună, prin tot ceea ce îngăduie regulamentul și nu prin mijloace brutale, nepermise, prin împingeri și trageri de tricou. Aceste lucruri sînt pedepsite de regulamentul de joc.

În același timp însă, trebuie să știți să și pierdeți, păstrind o atitudine sportivă, demnă și feliicitându-vă adversarul la sfîrșitul partidei. Brazilia a pierdut, în Anglia, titlul suprem, dar primit în mod demn înfrîngerea, iar Pele a fost decorat, apreciindu-se înaltul său spirit de sportivitate.

Bobby Charlton a marcat gol în poarta portughezilor și a fost felicitat chiar de Eusebio.

Fotbalul este practicat de cele mai largi mase de tineri, fiind sportul de care se vorbește cel mai mult. De aceea, trebuie să i se asigure un profund conținut educativ și la aceasta voi, tinerii, puteți contribui cel mai mult, printr-o atitudine de corectitudine, sportivitate și respect reciproc.

PRELUAREA CORECTĂ A MINGII

Primul lucru care trebuie învățat pentru a vă forma în această privință o deprindere corectă, este să știți să întîmpinați mingea. Pentru aceasta, cînd mingea este în apropierea voastră, sau vine spre voi, alergați în întîmpinarea ei.

Nu-i bine s-o așteptați, pentru că de cele mai multe ori în traiectoria ei apare un adversar care o va intercepta.

Veți reuși în această acțiune dacă veți ține seama de următoarele lucruri foarte importante:

— să fiți în permanență gata de plecare;

— să alergați în întîmpinarea mingii pentru a fi primii la ea;

— să faceți mișcările cit mai repede.

Iată câteva exerciții pentru antrenament:

1. Un partener aruncă mingea

SPICUIRI DIN REGULAMENT

Art. 11 — Afară din joc (Ofsăid)

Un jucător este afară din joc (ofsăid) dacă el se află mai aproape decât mingea de linia porții adverse, în momentul cînd mingea este jucată, cu următoarele excepții:

a. dacă jucătorul se găsește în propria sa jumătate de teren;

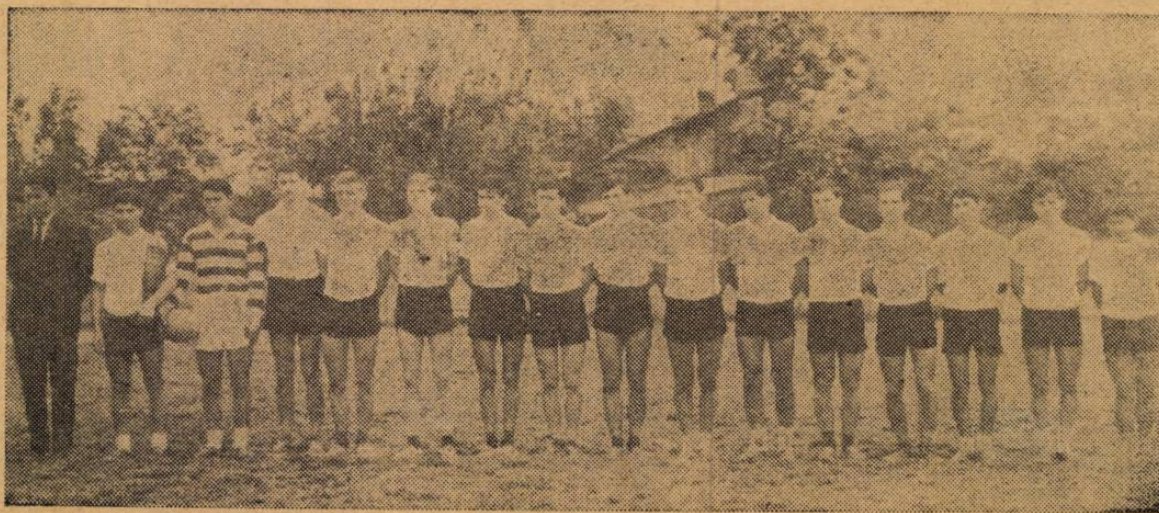
b. dacă are cel puțin doi adversari mai apropiați decât el de propria linie de poartă;

c. dacă mingea a fost atinsă sau jucată ultima oară de un adversar;

d. dacă primește mingea direct dintr-o lovitură de poartă, o lovitură de colț, o aruncare de la margine sau o „minge de arbitru”.

Sanctiune. Pentru orice infracțiune la acest articol se va acorda o lovitură liberă indirectă în favoarea echipei adverse, din locul unde a fost comisă greșeala.

Un jucător în poziție de ofsăid nu va fi totuși penalizat decât dacă arbitrul socotește că el influențează jocul, jenează un adversar sau încearcă să obțină un avantaj, găsindu-se în poziție de ofsăid.

Roadele unei bune munci de instruire a tinerilor fotbaliști: echipa liceului nr. 36, antrenată de prof. Ion Stoisor, a câștigat faza pe Capitală a Cupei orașelor reședințe de regiuni (grupa școlii generale).